

klarere nu end før. Nu siger rigtig nok den ærede Ordfører, at det var naturligt, at Medlemmer her fra Tinget søgte at faa den Sag frem paa ny, da Jærnbaneforslaget lød veite paa sig. Derefter at domme er det altsaa en Bevægelse her fra Tinget, der har formaaet Indenrigsministeren til at være Skærnbrædt for det i dets vanstelige Stilling som Modstander af Jærnbanefagen. Den ærede Ordfører var ligeledes inde paa Jærnbanefagen, idet han bemærkede, at Banen kom nok en Gang; men enhver var dog enig om, at den ikke kom snart; vi maatte jo indbrømme, at det tog Tid o. s. v. Da vi nu ikke forhandle denne Sag, som jeg veed, at hele Udvalget har været enig om at fremme og fremme hurtigt muligt, lægger jeg mig ikke særdeles paa Siden, hvad Ordføreren har udtalt om dette Anlæg; men jeg skal i den Henseende afvente, hvad Ordføreren for det paagældende Jærnbanedvalg vil behage at svare paa Ordføreren Meddelelse. Det er vel fagten som sin egen Tænkegang og Indvending, at den ærede Ordfører for Finanslovforslaget meddeler, at den nok kan komme en Gang maaste o. s. v., men det vil tage lang Tid. Men saa vide vi da ogsaa, hvorfor Brohovederne ere komne frem i Nar, hvorfor man bombarderer os med dem ogsaa i Nar igen; det er for at styrke Ministeren i hans Stilling, i hans Modstand mod Jærnbanefagen. — Det er aabenbart, at Spørgsmaalet under Nr. 222 vil give Anledning til større Diskussion her i Salen, og jeg skal derfor kun kortelig udtale mig om det nu; det er muligt, at det giver Anledning til yderligere Udtalelser ogsaa fra min Side. Det er kommet frem i sidste Øjeblik; da vi vare ved 2den Behandling, var der et æret Medlem, det ærede Medlem for Hjørring Amts Iste Valgkreds (Nyhølm), der nu bor i Viborg, maaste tæe op ved den ny Station . . . (Afbrydelse). Ja, saa kan en af de andre Direktører jo berøppe — som mindede om denne Flytning, og jeg indbrømmer den ærede Ordfører, at der er i Øjeblikket visse tiltalende Grunde derfor. Jeg vilde have ønsket i en vis Forstand, at jeg kunde være gaaet med; men naar jeg ikke tør, saa er det ikke blot af den Grund, at, efter hvad der er oplyst i Udvalget, er dette Beløb 204,000 Kr. temmelig grebet ud

af Luften thi der er glemt de meget kostbare Ekspropriationsudgifter, og der er sagt os, at henimod 1 Million vilde det hele beløbe sig til for at faa denne Bane flyttet, indbefattet de 350,000 Kroner, som allerede ved 2den Behandling bevilgedes til Udvidelse og Ordning af disse Forhold. Nu veed jeg meget godt, at de, der bo nord for Viborg, kunne spare nogle faa Men ved at komme til den ny Station fremfor at komme ned til den gamle. Det er da rimeligt, at man kan faa dem til at indgive Adresser derom. Det er jo ganske naturligt, det billiger jeg ganske. Men det er ligesaa naturligt, at vi her i Tinget ville sige: Nu have vi her allerede fra Statens Side bevilget mere til disse Banegaardsforholds Ordning paa det gamle Sted, end vi have givet i Tilfud til Nalestrup—Viborg-Banen. Gaa vi nu hen og forøge det til langt over det dobbelte, saa at vi komme op til en lille Million, er dette Foretagende i Virkeligheden i den Grad at ødsle med Jærnbanepenge, at vi ikke kunne forsvare det paa samme Tid, som man pranger om Tilfud til Baner i Jylland. Tænk for Eksempel paa de 100,000 Kroners Tilfud til den 4½ Mils Bane fra Vejle til Give og saa henimod en Million til Viborgbanens Flytning. Det er en af Grundene; det forekommer mig, at naar Ministeren jævnlig sætter sig imod Bevillinger af Statskassen til virkelige Jærnbaner, maa vi forvare os imod altsaa urimelige umotiverede Udgifter. En anden Grund, hvorfor jeg er angst, er den, at jeg kender intet Tilfælde endnu i Rigsdagen — maaste den ærede Ordfører kender det — hvor man lige staaende ved 3dje Behandling har vedtaget en Beslutning af saa gennemgribende Betydning, som denne Beslutning har for en By som Viborg, hvor der er cirka 10,000 Mennesker. Vi maa jo erindre, at Banegaarden har ligget, hvor den ligger, over en Menneskealder. Derved ere mange Forhold bleve indrettede og ordnede efter Banegaardens Beliggenhed. Naar man i sidste Øjeblik disse Hensyn over Bord, fornykker man jo derved Nærings- og Værdiforholdene for de paagældende Ejendomme. Her foreligger et Andragende til den høje Rigsdag, og deri berettes, at de allerfleste Ejendomme i den lange Tid have skiftet Ejere, og de nye Ejere have betalt højere Priser med